

בשביל התינוקות שלי, למרות שברור לי שהיא תהיה עם שייקה ואיתי, לשייקה ולי יש תוכניות להביא ילדים נוספים לעולם, ברגע שבו נתחנן."

האשה

האידיאלית

עירית דותן, ישמה לפני נשואיה היה בן-רבנימין, עומדת לחגוג את יום הולדתה ה-27 בחודש אקטובר ה-קרוב.

את בעלה צודו, הכירה כשהייתה בלחנת פיקוד 199. בראיון שהעניקה בזמנו, סיפרה עירית: "שירתי עם צודו בלהקה, אבל על רומנטיקה לא היה בכלל מה לדבר".

הקשר בין השניים חודש כאשר נפגשו שניהם על האונייה נילי. שניהם הופיעו לפני קהילה-נוסעים. לאחר בילוי משותף של עשרה ימים, בלב הים, החליטו להינשא. כעבור חודשיים הפכו בעל ואשה. עירית הנאה וצודו כבדו-מישקל הפכו, מאז, זוג בלייפרד. היא ניסתה כוחה כי כמה פסטיבלים. הוא אירח אותה בתוכניתו. אך כוכבה לא דרך. ככל שהפך בעלה בדרך יותר פופולארי, כך לא הצליחה היא לשבור את מחסום מיצעד-הפינומנים, אם כי מדי פעם צעד שיר זה או אחר בביצוע במיצעד.

לפני שנתיים זכתה בתואר הנכסף דונה אידיאלה ("האשה האידיאלית"). בתחרות על תואר האשה המושלמת. בתחרות זו נדרש ממנה לבשל, לחפור, להיות אשה שכל גבר חולם עליה.

בעלה, צודו, טען כי הוא יודע שלא זכתה בתואר בכדי. היא נסעה לייצג את ישראל באיטליה בתחרות הבינלאומית, חזרה כשבאמתחתי תואר סגנית דונה אידיאלה העולמית.

כל תדמית של בני-הזוג דותן היתה אידיאלית. היה להם קוטג' בשכונה גאה ברמת-השרון, מכונית ורכוש משותף — כל זה כשהוא בן 30 והיא בת 27. צודו עצמו הוא דמות טראגית. אביו

עירית עם צודו, אחרי היכרותה כ"אשה אידיאלית"
"נכון, הייתי אשה אידיאלית..."

לידה, שייקה וירידה בנשף
"סיפור של דימיון חולני!"

בבית חיים אידיאליים. עירית עמדה לצייר די-בשעות הכייקשות שלי, ועזרה לי גם אני עזרתי לה. אני מאמין בכישרון שלה. היא בחרה כישרונות. יש לה בילבול, כעת היא לא יודעת מה שהיא עושה, אך אני מאמין בכל ליבי שזה יעבור.

"עד לנסיעה שלי לארצות-הברית היה הכל בסדר. נוסעתי ב-15 ביוני, וחזרתי ב-8 ביולי. כשחזרתי הודיעה לי שהחליטה להיפרד ממני, כי כל שבע השנים חיתה בשקר, ולא גועדה לחיים מרובעים. היא טענה שהחיים לצידי לא מעניינים אותה יותר.

"הייתי המום. ניגשתי לייצוג פסיכיאטר רי. אמרו לי שיש כאן, לפי מה שאני מספר, סימפטומים ברורים של משבר לידה. שיכנעתי אותה לגשת לייצוג. היא סירבה. לבסוף שוכנעה, הלכה לפסיכיאטר. לאחר הפגישה עם הרופא הוא הסביר לי שזה עניין של משבר-לידה רגיל, ש-קורה להרבה נשים. המפתחות עוינות כלפי הבעל, וכי אחרי טיפולים אחדים יעבור הכל. אך היא סירבה בכל תוקף לקבל טיפולים, בטענה כי אינה זקוקה להם.

"לפני שבוע וחצי סיפרה לי על הרוץ מן שלה עם שייקה. קשה לי להאמין. זו פנטסיה, חלק מהמשבר שהיא עוברת. או אולי באמת היה לה איזה רומן איתו. אני לא יודע מה לחשוב. בשני המקרים אני ממשיך לאהוב אותה, ומחכה לה ב-בית.

"אני סולח לה גם על זה שהיא התלוננה במישטרה, כאילו ניסיתי לרצוח את בתה. המישטרה עצרה אותי, ואני משוחרר בערבות. אם אמנם היכיתי אותה מכות כמו שהיא טוענת, מדוי לא הציגה תוכן דות רפואיות, שיעידו על חבלה גופנית? היא מחזיקה בילדה בת המישה חודשים, ונמצאת במצוקה. אני חושש שהיא היא שוויה לגרם נזק לתינוקת. היא לא ניתנת לאיש להיכנס לחדר שלה, היכן שהיא מסתתרת. אני אפילו לא יודע איפה היא. אבל אביה נסע אליה, והיא לא מוכנה להיפגש איתו.

"היא פשוט קיבלה כמה עצות אחי-תופל. אמרו לה שכדי שלא תהיה על תקן של אחת שברחה מהבית ולא תתקבל כלום — כי הרי יש לנו רכוש משותף, שבע שנים אנחנו חיים, עובדים ומרווי-

מרלן דיטריך, את לידה. בתו של שחר קריהאידיש הנודע ישראל שומכר, פגש בקפה קליפורניה. סיפר שייקה, בזמנו, להעולם הזה: "ראיתי חתיכה. אני מסתכל עליה. היא מסתכלת עלי. אני מחייך אליה. היא מחייכת אלי. ולפני שקמה, אמרה אפילו שלום. אמרתי לעצמי: זאת לא ישראלית!"

"למחרת פגשתי אותה בדי-זנוגף. לקחתי את הטלפון שלה. יומיים לא יצאה מה-בית. עד שטילפנתי. קבעתי איתה פגישה, ואז מצלצל דן בן-אמוץ ואומר לי שהמשורר האמריקאי אלן גינזבורג בארץ, והולכים לבלות. אמרתי לדן: אני מביא חתיכה חדשה. אבל לידה לא באה. היא הודיעה לי שהיא לא התכוונת לצאת לבית איתי לפני המועד שקבענו.

"הצעתי לה לנסוע לסופשבוע בעייר-הוד. היא אמרת לי: אני לא יושנה מחוץ לבית. אסור לי חשבתי: וואלה, מה זה פה, איזה מין חתיכה זאת שאסור לה לישון מחוץ לבית. ושלא באה לפני שות שלא נקבעו מראש.

"העניין התחיל לגרות אותי. זוא, יום אחד אני בא לקחת אותה להופעה בצבא. לידה שברה את הראש מה ללבוש בשר-ביל להיות בוהמית כמוני. לבסוף מצאה לה איזה בגד מתאים. כשהיא פתחה את הדלת היא ראתה אותי לבוש חליפה אפרי-דה ועניבה, וחטפה שוק. אחרי ההופעה הלכנו לאכול, וברוב חוצפתי הצעתי לה לבוא אלי לחדר. היא אמרה לעצמה: חוצפה נוראית, אבל אני רוצה לראות עד היכן היא מגעת, החוצפה. מאז לא נפרדנו עד עכשיו, 12 שנים."

זוג מקובל

בחברה

מ אז אותו ראיון חלפו שלוש שנים. ללידיה ולשייקה נולדו שני ילדים, יש-ראל-לכסנדר המכונה גיגי בן ה-12, ו-קארין בת החמש.

הזוג אופיר נחשב כזוג מקובל בחברה

לידיה

"קיבלתי שוק!"

ומעורה מאד בבוהמית העילית. הוא נזר-הג לפקוד בתדירות את מועדונים של פרי-דריקה ורב סגל, מבלה בכל המסיבות ונראה בכל הצגות-הבכורה החגיגיות: ללידיה, יפהפיה בלונדית ואלגנטית ושיי-קה קה לידה. שייקה אף ניסה לשתף את לידה באחת מתוכניותיו, טען שאינו יכול להיפרד ממנה בלילות. אך הנסיון נכשל, ולידיה חזרה לתפקד כעקרת-בית. הזוג אופיר אינו יודע כזוג שערורייתי, וחיי-הפרטים מתנהלים בדרך כלל, על מי מנוחות, מבלי שפרטים על המתרחש בד-אמותיו יגיעו אל טורי-הרכילות.

האבסורד

מצחיק אותי

ה גיבה לידה אופיר על מה שנכתב על הרומן של בעלה ושל עירית דותן: "ירדתי לרחוב וקניתי עיתון. קי- (המשך בעמוד 59)

עירית

"שייקה שיחרר אותי!"

הסתכן בעבירות פליליות והושם מאחר-רי סורג ובריה. צודו פירנס את מישפח-תו. הוא ועירית אף אימצו את אחיו הצעיר של צודו, שגדל בביתם. כיום, שנים לאחר מכן, מסרב צודו לשוחח על הטרגדיה שפקדה את מישפחת הוריו. הוא עסוק בטרגדיה שפקדה אותו עצמו.

עירית,

שובי הביתה!"

ה וא מפתח בד' אמות, כימעט ו-אינו יוצא מפתח-ביתו, אלא להופיע עות. הופעות טופח לו הקהל על השכם, מנסה לעודד. אך צודו עודנו המום מכדי להגיב. הוא ביקש לפרסם בהעולם הזה/קריאה נרגשת אל אשתו עירית. בזו ה-לשון:

"במשך שבע שנים היו לי חיים יפים עם אשתי. אני אהב אותה מאד גם עכ-שיו. כל החברים שלנו ידעו שיש לנו